

Bitterfittan

Maria Sveland

Download now

Read Online ➔

Bitterfittan

Maria Sveland

Bitterfittan Maria Sveland

En ful januarimorgon sitter Sara på ett plan till Teneriffa. Hon har lämnat man och barn för en veckas tankepaus. Hon har nämligen insett att hon är bitter trots att hon bara är 30 år. En riktig bitterfitta faktiskt. Det var inte meningen att det skulle bli så här, hon drömde ju bara om kärleken som alla andra. Men nu sitter hon på planet till tönt-Teneriffa och tänker på alla oförätter som någonsin begåtts mot henne. Tänker på hur lurad hon är av kärleksmyten. Den som får oss att vilja bilda familj. Tänker på alla kvinnor hon känner som liksom hon, dräneras på energi i familjehelvetet. Ett arv i rakt nedstigande led, från sin rastlösa mammas diskande eksemhänder till Saras nervösa duktighetskomplex.

Med sig på planet har hon Erica Jongs 70-talsklassiker "Rädd att flyga" och Sara läser och önskar att det var 1975 istället för 2005. För det verkar som om allt var mycket roligare på 70-talet, med allt uppror mot familjen, alla lösa förbindelser och allt knarkande. Nu är det 2005 och Sara inser med fasa att hon längtar mer efter en hel natts sömn än efter ett vilt, knapplöst knull.

Bitterfittan är en vildsint uppgörelse med kärleksmyten, moderskapet och hela skitkulturen som tenderar att färga allt i falskt kukrosa. En roman, en självbiografi, ett reportage om identitet, sexistisk socialisering och en av de viktigaste kvinnofrågorna: hur ska vi någonsin kunna få ett jämställt samhälle när vi inte ens klarar av att leva jämställt med dem vi älskar?

Bitterfittan Details

Date : Published February 23rd 2007 by Norstedts Förlag

ISBN : 9789113016580

Author : Maria Sveland

Format : Hardcover 221 pages

Genre : Feminism, European Literature, Swedish Literature, Contemporary, Fiction

 [Download Bitterfittan ...pdf](#)

 [Read Online Bitterfittan ...pdf](#)

Download and Read Free Online Bitterfittan Maria Sveland

From Reader Review Bitterfittan for online ebook

Marie says

<http://mariesbookgarden.blogspot.com/...>

Bitter Bitch is billed as "the international bestseller that has shocked Europe"; however, the only thing particularly shocking was the title, which caused all sorts of commentary from my family (especially when my husband showed it to my visiting mother-in-law and sister-in-law!). Apparently the literal translation from the Swedish is even more shocking: "Bitter Cunt"!

Sarah, mom of a toddler, has just turned 30 and is feeling like a bitter bitch. She flies to Tenerife (in the Canary Islands) for a week's vacation and reads Erica Jong's feminist classic, *Fear of Flying*, while she's away. However, she finds herself longing for quiet and uninterrupted sleep rather than the classic "zipless f--k."

Sveland examines the state of modern woman- and motherhood and peels back the facade that women can easily have it all. Although Sarah loves her husband Johan, she also has great unresolved hostility towards him. Having experienced horribly sexist men in television journalism and other areas of her life, Sarah reflects that "Refusing to admit your own part in oppression is an incredibly smart power strategy, since oppression is made invisible by diminishing it." Not only does this lack of awareness exist in men, but it also exists in the privileged--both men and women.

After Sarah is unable to nurse her baby Sigge successfully, she develops a life-threatening breast infection. Johan chooses to take Sigge home instead of having them both stay in the hospital with Sarah, an action that Sarah views as betrayal. (Having experienced the extreme bonding connection that exists between mother and newborn, I can completely relate to this feeling.) Their marriage is damaged as a result of this and the fact that Johan is gone for weeks at a time (because of his job) while Sarah is caring for newborn Sigge. She feels exhausted and completely alone, even though she loves her child passionately.

Sarah struggles with the fact that women still bear the burden in marriage: they do most of the housework and the child care. "I really do not think there is much difference between becoming a mother during the 1970s or in the twenty-first century. In the beginning you are just as alone with your child as most mothers have been for centuries...it is sad, but becoming a mother seems to be one of the most difficult undertakings when it comes to equality."

When the couple goes to married marriage counselors, they tell Sarah that achieving equality in a marriage is impossible. Both Sarah and Johan storm out in disgust. But in fact, Johan's paternity leave (more common in Sweden) was what saved their marriage. "That's when he understood what it meant to take full responsibility as a father. Men should take longer parental leave than women, since women have a biological head start because they have carried and given birth to their children. Men need more time to get the innate experience."

She talks in detail about the great guilt work-outside-the-home mothers feel when they leave their children in day care (or take off for a weekend or week away). Fathers tend not to experience that same amount of guilt. Why is that? She concludes that women should be more self-serving: "The one who demands the most gets the most." For example, who is most likely to be doing the cleanup at a party? The women (especially with older generations). Sarah feels guilty when she doesn't jump up to help the other women, but the men don't

seem to feel guilty at all. Why is that?

She also laments the fact that women are rarely able to relax or feel completely safe out in public. They can never escape the potential for men to harass them. (I discussed this very topic with friends at Holden Village late one night.) "I strongly doubt that men can comprehend the discomfort or fear involved in having to deal with it. I wonder how this really affects women, deep down."

Sarah was raised with a doormat mother and a verbally abusive, alcoholic father, so she didn't have a lot of faith in marriage. Lest you conclude that Sarah is anti-men, though, she waxes lyrical about how much she loves men who peel oranges in public, bring packed lunches to work, bike or walk to work, and dance.

Reading this book, it made me realize how lucky I am to be in a marriage of relative equality. I nursed my sons constantly (and through the night) for many years, and then my husband took over the late night wakefulness after they stopped nursing. He is a stay-at-home dad and does the cooking during the week. I call him our "household manager," because of course he does much more than looking after the kids and cooking. We still fall back into gender stereotyped roles when it comes to some responsibilities: he takes out the garbage, mows the lawn, and deals with the car maintenance, while I am responsible for all of the gift and clothing buying and storing the kids clothes over various seasons. We both grocery shop. But he writes the thank you cards. I let him drive much of the time because he likes to, and I'd rather be reading. I'm the breadwinner but he still has a career and associated goals. I hope someday I can work less and he can get paid for the work he does (writing). We make decisions together.

I feel that we have achieved as close to equality as I can imagine in our marriage. So thankfully, even though I feel that Sveland's observations about marriage and parenting are completely sound, I am not a bitter bitch myself. I must say that it's refreshing to read a feminist novel given all of the anti-feminist backlash out there in popular society.

I'm not sure what I think about the ending...it depends on whether you are cynical or optimistic. As an optimist myself, I'd like to think that Sarah found some comfort and peace with her life. I'm glad that Sveland wrote this important book, and I have no doubt that many women would be able to relate very closely to this story.

Ida Thomasdotter says

A breath of fresh truth! I was a little let down at the end, it felt almost anti-climactic, but overall, it was a liberating read that made me frustrated, pissed off and inspired all at once!

Mlie says

For me the balance between fiction and getting the message across is a bit too blunt. I kept thinking about how this book would affect people with different levels of interest in gender equality and I don't think it would convince someone who believes there are no issues. Personally I think the book is a good reminder that everything changes when you get a child, including the balance of the relationship and getting it right when you are under pressure is harder than you think. It is also sad to see that the book is still very much

relevant, 10 years after its publication.

Sophie says

I am tempted to buy multiple copies of this book and give it to all my female friends.

"Bitterfotze" (and oh I love the title) is a feminist manifesto of sorts wrapped in a novel. Following a tired working mother trying to escape her every day life for a while we are introduced to various topics important to women. One of the main questions asked is whether it is possible to have a just and equal relationship between women and men, whether happy marriages with children are possible. Whether there is a way for women to reconcile motherhood with being true to themselves.

I've been reading quite a few similar books recently, and honestly, I firmly believe if you're a woman you should educate yourself about feminism at least once in your life (and I should hope once you start it remains an important topic for the rest of your life). We really need to educate ourselves about our own oppression, and we really have to keep in mind that yes, we are still being oppressed and the fact that we have more choices than we did 100 years ago doesn't just make all the problems go away (neither does the fact that the situation for women in other countries are worse than in our own - I really like how Sveland kept stressing that point).

What I like about books like "Bitterfotze" is that it puts words to certain feelings that I suspect many women have. And I don't have to be a mother to understand what she (and I suspect most mothers these days) is going through. Reading books like this, and reading blogs on feminism has really helped me a lot with standing up for myself and reevaluating my actions.

Ida says

Bitterfittan är Maria Svelands debutroman och der märks att hon inte är riktigt lika skärpt, van och säker som hon senare har blivit.

Sensmoralen i boken är klockren och analysen kring att vara kvinna är väl genomtänkt och genomarbetad. Hon lyfter alltifrån att redan som liten flicka vara "stötdämpare" till att som student, ungdom och vuxen alltid vara tvungen att kämpa hårdare, skrika högre och hela tiden vara bättre än manliga konkurrenter för att kanske, eventuellt, bli tagen på ungefär samma allvar. Att det gör, eller borde göra, varje kvinna bitter borde idag knappast vara förvånande eller chockerande, ändå vet jag många kvinnor som ändå försöker släta över och vara nöjda med hur de gav upp sin livsdröm. Allt det här lyfter Svelande utmärkt och gör det i skönlitterär form, vilket nog var ett bra val, för i en annan form hade boken antagligen inte fått lika stor spridning.

Tyvärr verkar Sveland ibland tappa bort att hon skriver en roman och presenterar huvudpersonens insikter och val som fakta. Någonstans kan jag ana att Sveland själv har upplevt katastrofalt stöd av vårdpersonal i samband med barnafödelse och ammande och hennes upplevelse är självklart hennes men att väva in felaktiga fakta i romanform gör tyvärr att ännu fler kommer utsättas för samma dåliga stöd. Tyvärr vet jag att de erfarenheter av barnafödelse och föräldraskap som Sara får i boken inte alls är ovanliga, och det är bra att det skildras, det är när texten snarare liknar facklitteratur än skönlitteratur som det blir fel. Jag tror ändå att jag

och Sveland är på samma sida; kvinnor måste kunna få välja, och få utbildat, kvalificerat och professionellt stöd i det val de gör. För som hon konstaterar, hade män fött barn hade alla råd varit vetenskapliga och inte tyckanden.

Jag skriver den här recensionen 10 år efter att boken kom ut, tyvärr måste jag säga att den kunde lika gärna ha släppts idag, för livet för kvinnor ser precis likadant ut.

Saar The Book owl says

An intense book about the inequality between women and men, about growing pains on becoming a first mom and the reality that motherhood isn't all pink and sunshine. A personal eye - opener.

Isabelle says

Jag minns när den kom ut. Jag minns också ramaskriet som följde av både positivt och negativt slag. En typisk bok som alla pratade om och/eller hade läst, och som jag därför drog mig för att läsa, jag ville vänta tills hajpen lagt sig. "Jag ska läsa, jag tar det sen."

Tio år senare är jag så glad över att jag väntade. Boken handlar om en 30-årig kvinna som befinner sig i en livskris och tar en time out-resa till Teneriffa från sin man och son med Erica Jongs "Rädd att flyga" under armen. Under sin veckolånga resa hinner hon fundera både på tillvaron och framtiden, men även på minnen som visar hur hon egentligen hamnade där hon är nu. Med ett nästan läskigt gehör tröskar hon igenom bilder av frånvarande pappor och män, dubbelarbetande kvinnor och hur så många ojämlika strukturer kunnat bestå i decennier. Ojämlighet mellan kön och klass. Skarpsynt observerar hon även sin omgivning av par och familjer som är lyckliga eller olyckliga (med lycklig fasad?) och jämför sig och dem med huvudpersonerna i sin medhavda bok.

Nina Simone. Suzanne Brögger. Erica Jong. Anne Ramberg. Kändisnamnen duggar tätt ibland, vilket ger lite extra dimensioner till läsningen.

Så mycket att kunna relatera till. Så många saker som återstår att göra, tio år efter att boken utkom. Så skarpsynt.

Jenny E. (knasentjej) says

Here you can read my review in Swedish: <http://jennyjag.wordpress.com/2015/05...>

Here you can watch my review in English:

Ell Eastwood says

Tempted to just write "another book with problem that could be solved with lesbianism", but, ehh, I'm not

going to do that.

So, this is basically a feminist look at modern heterosexual relationships, marriage, having kids and so on. Both the author and the main character are married, but against marriage as an institution. I don't know how much of it is autobiographical, but I think a lot of it must be, a lot of the anecdotes about men seems a little too real.

Because that part is very real, and very easy to recognize as woman. I have may not have had every encounter that the main character has with men, but I've had my fair share of them, and I've heard stories from other women. That's sadly how it is.

In general when people say "oh don't complain about men so much, be a lesbian instead" I think it's a bit of an over-simplification, but reading this book ... I kinda started to feel that way. Okay, so you don't believe men and women can have equal relationships while living in patriarchal society? You've probably got a point, but why is the solution to have an unequal relationship with a man, when it could be to have a more equal relationship with a woman?

Then again I realize that not all women are attracted to women (though I don't see how that's possible ...), so maybe this book is great for them. For anyone with the alternative, I don't see why it has to be such a big problem. Just because you love someone it doesn't mean you have to be in a relationship with them.

Lovisa Snickars says

Älskar verkligen att denna bok existerar! Så extremt intressant och viktig läsning om hur patriarkatet och ojämställdheten tar sig uttryck i förhållanden. Uppskattar att språket är väldigt enkelt och att boken känns extremt tillgänglig, den borde typ delas ut till alla kvinnor i Sverige!

Joseph Sverker says

Jag gillar verkligen tonen i den här boken. Den är kaxig och självsäker även om protagonisten hävdar att hon inte är det. Den är även provocerande och gav mig en rejäl tankeställare som man och nybliven pappa. Även om titeln på boken är Bitterfittan och det i sig inte direkt antyder på att det ska finnas humor i boken så är den full av humor. Jag säger som det står i omslaget på boken att alla blivande föräldrar bör läsa den. För även om den inte stämmer in på alla par och förlossningar så finns det nog något för alla att tänka igenom här, man som kvinna.

Lisa says

Jaga gillade verkligen Saras berättelse, både resan till Teneriffa, familjelivet och tillbakablickarna på uppväxten, men de långa feministiska föreläsningarna hade jag kunnat vara utan. De störde berättelsen, och budskapet kunde ha bakats in på andra sätt som passat bättre. Dessutom var det lite nybörjarfeminism över det trots att boken handlar om en 30-årig småbarnsmamma. Lockar det de riktigt unga läsarna som behöver de där föreläsningarna och inte har hört allt förut?

Annika Kronberg says

Klokt och kvickt, sorgligt och samtida. Sveland är minst sagt en smart samhällsobservatör, och vi är kanske visserligen ett ganska smalt urval läsare men vi tar definitivt hennes utsagor för sanningar; det är kanske egentligen inte vi som behöver läsa sånt här. *Bitterfittan* skapar en antites till längtan efter giftermål och familjeliv, men det är inte mig emot. Frågan är dock: är Sara bitter, eller är hon bara rimlig? Det är en träffsäker skildring av livet som kvinna och givetvis sväljer jag den (med en liten tår men också med hopp om förändring). Fler snubbar borde läsa den.

Som roman är det dock inget litterärt mästerverk. Att blanda tre parallellhistorier (barndomen, vuxenlivet och Kanarieöarna) är kanske inte väl magstarkt i en så kort roman, och det gör att det ibland blir lite hackigt. Ibland undrar jag också om romanen kanske svävar över på faktahyllan lite väl ofta, och då tappar den sin annars behagliga dramaturgi vilket det stör mig något (även om det kanske är meningen). Den förtjänar ändå fyra stjärnor för sin briljans och jag kommer absolut att läsa nr 2.

Hanna Katariina Bengtsson says

har så svårt för vardagsrealism där runt trettiostrecket. kanske för att jag har så svårt att identifiera mig i det, att ha barn och kille och bara vara less, tanken gör mig deppig. känns som om det kanske skulle utveckla sig till något bra, men jag klarar ändå inte av mer än tio sidor innan jag vill kasta den i soptunnan.

Lindsay Grinstead says

Some good points about feminism but overall too negative and angry of a tone.
